

Poročilo kluba vodnikov za leto 2020

V letu 2020 je bilo v društvu PD Lisca Sevnica aktivnih 25 planinskih vodnikov. Kopnega in zimskega izpopolnjevanja v letu 2020 zaradi korone ni bilo. Po novem pravilniku so sedaj izpopolnjevanja na štiri leta v obliki enodnevnega seminarja, kjer vodniki praktično obnovijo svoje znanje in se seznanijo z novostmi glede tehnične opreme in načina vodenja.

Teoretično znanje pa morajo vodniki na osnovi prejete literature predelati sami, saj jih čaka na koncu enodnevnega seminarja pisno preverjanje osvojenega znanja. Po uspešno zaključenem seminarju se jim podaljša licenca za naslednja štiri leta. V mesecu maju 2021 se bo kopnega izpopolnjevanja udeležilo 17 vodnikov.

Posamezni vodnik je dolžan vsako leto oddati Poročilo o aktivnostih zaradi podaljšanja licence. Tako je bilo v letu 2020 skupno opravljenih 407 planinskih izletov, kar je vredno pohvale in je hkrati lep pokazatelj, da je bilo Planinsko društvo zelo aktivno, kljub različnim ukrepom s strani države (omejitve gibanja, prepoved druženja.....) za preprečevanje širjenja epidemije COVID -19.

V letu 2019 se je spremenil Zakon o športu in tako je planinski vodnik z osnovno kategorijo (»A«) sedaj razvrščen v naziv strokovno usposobljen delavec v športu 1, vodnik z več kategorijami (»A, B, D«) pa ima naziv strokovno usposobljen delavec v športu 2. Skupna vloga za vpis v razvid je bila oddana v letu 2020, sedaj pa vodniki čakamo na odločbe oz. potrdila o usposobljenosti s strani Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport. V primeru, da bo pri posameznem vodniku potrebna dopolnitev vloge, bo le -to vodnik moral dopolniti sam.

V letu 2020 se je en vodnik udeležil tečaja »modul vodenja lahkih snežnih tur«, ki se je pričel s sprejemnim izpitom v Raduhi, nadaljeval v Valvasorjevem domom pod Stolom in se končal z dvodnevno izpitno turo v začetku marca na Vršiču (Slemenova špica). Po uspešno opravljenem tečaju mora sedaj vodnik opraviti še pripravništvo (8 zimskih tur) v treh letih pod mentorstvom najmanj dveh vodnikov z »D« kategorijo.

Na tečaj za planinskega vodnika so se prijavili štirje kandidati. Tečaj se je pričel s sprejemnim izpitom na Zelenici, nadaljeval v Planinskem učnem središču Bavšica in zaključil v avgustu z izpitno turo. Po uspešno opravljenem sprejemnem izpitu na Zelenici se je za nadaljevanje tečaja odločil samo en kandidat, ki pa je v istem letu opravil tudi pripravništvo za vodnika in tako smo v društvu kljub »korona letu 2020« pridobili novega vodnika.

Vodniška komisija, ki deluje znotraj Planinske zveze Slovenije je v letu 2020 podelila nazive častni vodnik PZS vodnikom, ki so na področju prostovoljnega vodništva ali za vodništvo v okviru PZS naredili nekaj več in so vodniki vsaj že 30 let. Naziv častni vodnik PZS se lahko vodniku PZS podeli samo enkrat in v letu 2020 je ta naziv prejelo 16 vodnikov, od tega so štirje prejemniki iz našega društva. Čestitke s strani kluba vodnikov Alenki Brezovnik, Jožetu in Antonu Prahu ter Janku Sotošku. Več o njihovih aktivnostih v društvu pa si lahko preberete na povezavi: <https://www.pzs.si/novice.php?pid=14705>.

Klub vodnikov je aktivno sodeloval z Mladinskim odsekom z udeležbo in vodenjem planinskih izletov, prav tako je bil izveden »CICITABOR«, medtem ko je bil osnovnošolski tabor žal odpovedan.

Jože Lekše

načelnik kluba vodnikov

Poročilo pohodov v letu 2020

2. januar pohod Podgorje- Lisca- Ivce- Podgorje. Udeležencev 42. Toplo malico na Ivcih skuhala Janko in Darinka Avguštin.

25. januarja pohod po evropski pešpoti E 12. Hodili smo od Kaštelirja do Poreča. Udeležba je bila zelo številčna okoli 200 pohodnikov. V Poreču so nam priredili svečanost ob prehojeni poti iz Škofij do Poreča po E12- Mediteranski poti.

22. Februar pohod po Zasavski poti. Pot smo začeli na Lisci, mimo Lovrenca, Velikega kozjega, Gašperjeve kočice do Zidanega mosta. Bilo nas je 92 pohodnikov.

1. avgusta pohod na Češko kočico nad Jezerskim. Istega dne smo se srečali z predstavniki PZ Češke, ki so priredili proslavo ob 100 obletnici te kočice. Tega dogodka se nas je udeležilo 42 planincev.

4. septembra bi se moral v Sevnici odvijati svetovni dan praženega krompirja, a se to ni zgodilo. Smo pa naša društvena skupina pražilcev vseeno imeli ta dogodek. Ta dan pa smo izkoristili tudi za pregled naših šotorov, ki smo ga opravili skupaj z mlajšo generacijo.

19. september pohod po Zasavski planinski poti. Pot smo pričeli v Zidanem mostu, se povzpeli na Kopitnik, naprej na Gore in zaključilo na Marnem.

Darinka Avguštin

LUNEKI

Tudi pohodi ob polni luni so se izvajali skozi leto. Januarja, februarja, julija, avgusta septembra smo hodili v polni zasedbi-okoli 30 lunekov. V ostalih mesecih pa individualno vsak na svojo destinacijo.

Leto 2020 je zaradi virusa Covid19 je bilo zelo omejeno. Veliko pohodov, taborov in dogodkov, ki so bili planirani ni bilo mogoče izvesti, zaradi strogih ukrepov omejitve gibanja. Upam, da bomo lahko to speljali v letu 2021.

Darinka Avguštin

JURKOVA KOČA

Opravljena tekoča dela. Barvanje polken na oknih. Obiska ni bilo, razen v Juliju se je dogajal angleški tabor.

Darinka Avguštin

ZAVETIŠČE POD SVETIM ROKOM

Opravljanje tekočih del.

Janko Avguštin

PEVSKA SKUPINA ENCIJAN

Za leto 2020 smo imeli pripravljen obširni program, a ga ni bilo mogoče izvesti zaradi nastale zdravstvene situacije.

Darinka Avguštin

Poročilo o dejavnosti torkove skupine v letu 2020

Bilo je posebno leto zaradi občasne prepovedi združevanja oseb za posledicami epidemije.

Kljub temu smo bil skupaj aktivni dve tretjini leta. Prekinitev naših skupnih tur je trajala štiri mesece in sicer april, maj in november, december. V tem času pa smo zadrževali kondicijo z lastnimi oz. družinskimi pohodi v lokalni okolici.

Kljub temu pa smo bili skupaj aktivni osem mesecev in v tem času opravili tri celodnevne ture nad 2000m nadmorske višine, štiri ture nad 1500m, štiri ture nad 1000m, štirinajst tur nad 500m in sedem tur do 500m.

Skupna značilnost tur v letu 2020 pa je bila v dolžinah oz. času trajanja. Skoraj vse so bile od šest do 10 ur hoda in od 12 do 25 prehojenih kilometrov po GPS sledilniku. Vse ture je možno spremljati na spletni strani <https://mojalbum.com/zmagoslav>. Včasih je bil napor pri posameznih udeležencih že blizu roba vzdržljivosti. In vendar se je vedno vse srečno in z zadovoljstvom končalo. Za daljše prevoze do izhodišča smo uporabljali najeti kombi, za krajše pa lastna osebna vozila. Skupno smo imeli čez 2000€ prevoznih stroškov, ki smo jih v večini pokrili sami, razen nekaj pod 400€, kar smo koristili sredstva iz občinskega razpisa za ne tekmovalni šport.

V upanju na boljše leto 2021 pa smo pričeli s turami v novo sezono v februarju.

01.03.2021

Janez Levstik

IZLETI ČETRTRKOVE SKUPINE 2020

Datum	Izlet	km	Ure	Vinko	Tone	Lado	Marj	L.Flor	Drugi	SKUP
09,01,20	Mestni vrh	160	4,0	0	1	1	1	1	0	4
16,01,20	Lajnar	145	5,0	1	1	1	1	1	0	5
23,01,20	Kranjska reber	204	4,0	1	0	1	1	1	0	4
30,01,20	Primskovo	100	3,0	1	1	1	1	0	0	4
06,02,20	Kum	50	3,0	1	0	1	1	1	0	4
13,02,20	Kunšperk	86	4,0	1	0	1	1	1	0	4
20,02,20	Snežnik	370	4,0	1	1	1	1	1	0	5
27,02,20	Lisca	0	4,0	1	0	1	1	1	0	4
05,03,20	Boč, Ponikva	120	4,0	1	0	1	1	1	0	4
12,03,20	Slomnik	76	3,0	1	0	1	1	1	0	4
28,05,20	Zajčja gora, grad		4,0	1	1	1	1	1	0	5
04,06,20	Podgorje - Njivice	22	4,0	1	1	1	1	1	1	6
11,06,20	Sv, Trojica	60	3,0	1	1	1	1	1	1	6
18,06,20	Trdinov vrh	80	4,0	1	0	1	1	1	0	4
02,07,20	Kum		4,0	1	0	0	1	0	0	2
23,07,20	Bohor		5,0	1	0	0	1	0	0	2
30,07,20	Snežnik	286	4,0	1	0	0	1	0	0	2
13,08,20	Gore		4,0	1	0	1	1	0	0	3
20,08,20	Velika Planina	220	4,0	1	0	1	1	1	1	5
03,09,20	Krim		4,0	1	0	1	0	1	1	4
17,09,20	Debenec Dobrnica -		5,0	1	0	1	0	1	1	4
24,09,20	Žužemberk		5,0	1	0	1	1	0	0	3
01,10,20	Mrzlica	83	4,0	0	0	1	1	1	1	4
08,10,20	Ormož		3,0	1	0	1	1	0	0	3
	Skupaj	2062	95	22	7	21	22	17	6	95

Markacijski odsek PD Lisca Sevnica v letu 2020

V letu 2020 smo markacisti PD Lisca Sevnica več delali v manjših skupinah ali posamezno, saj zaradi prepovedi zbiranja, ki je veljala večino preteklega leta, drugače niti ni šlo. A kjer je volja, je tudi pot in planinske poti, za katere smo zadržani, da jih urejamo in vzdržujemo z vidika varnosti, so bile tekom celotnega leta ustrezno pregledane in vzdrževane. V januarju 2020 smo izvedli prvo in tudi eno veliko delovno akcijo, na kateri smo bodisi zamenjali bodisi na novo namestili smerne table. V prvih treh mesecih leta 2020 so bili opravljeni ogledi vsaj najbolj obljudenih planinskih poti sevniškega območja ter izvedena najbolj osnovna vzdrževalna dela. Skorajda celotna ekipa registriranih markacistov sevniškega planinskega društva se je nekaj dni pred razglasitvijo epidemije v marcu udeležila shoda markacistov, ki je potekal na Svibnem, letošnji pa bi glede na lanskoletni sklep morali gostiti v PD Lisca Sevnica, a razmere srečanjem še niso naklonjene. Poletje in bujna rast sta znova terjala obsežno delovno akcijo košnje, tako v motorizirani kot tudi ročni obliki (kjer je dostop zahtevnejši), v sedmem mesecu pa so bile podrobneje obdelane poti na območju Telč, Bučke, Radulj in Križ ter Šentjanža, Velikega Cirnika in Tržišča. Nekajkrat letno smo se podali po Krkini poti, katere trasa sovpada z našo Sevniško planinsko potjo in za katero ob podpori farmacevtskega podjetja iz Novega mesta skrbimo v našem društvu. Je pa na račun vandalizma, pri katerem je bila poškodovana ena od smernih tabel na Polani, bila izvedena tudi zamenjava poškodovane table z novo. Vsako tovrstno ravnanje markacisti ostro obsojamo, saj delo, ki ga opravljamo z namenom, da bodo koraki na planinskih poteh lahko odločni in varni, pomeni vlaganje našega prostega časa v prostovoljno delo v korist uporabnikov, zato tudi na tem mestu obveščamo uporabnike planinskih poti: Odprti smo za vsakršne predloge, izmenjavo mnenj in podajanje informacij, ki so nam na voljo, zato naj se pristopa do društva ali posameznega organa le-tega v duhu reka »Lepa beseda lepo mesto najde.«

Na 27 različnih odsekih smo člani markacijskega odseka PD Lisca Sevnica v letu 2020 opravili 346 delovnih ur, posebej razveseljivo pa je, da smo v svoje vrste že pridobili novo, mlado moč. Po nekaj letih premora se je vnovič med markaciste aktivirala članica Alenka, naš dolgoletni član Franci pa je svojo dosedanjo rekreativno vlogo nadgradil tudi v delovnem smislu – ker so zaradi epidemioloških razmer lanskoletna usposabljanja odpadla, bosta oba opravila osnovno oz. obnovitveno usposabljanje v letošnjem letu. V letu 2020 sta se že oba udeležila kar nekaj delovnih akcij, dodobra spoznala ekipo markacistov in nam s svojo zagnanostjo dokazala, da sta delo v markacijskem odseku, kateremu sta se pridružila, že vzela resno. Da planinske poti ostajajo žive, skrbimo pohodniki, da ostajajo varne pa markacisti in ostali prizadevni člani našega društva; takih nas je konstantno petnajst, po potrebi pa se občasno pridruži še kakšen par pridnih rok.

V Turistični zvezi Občine Sevnica so se v drugi polovici leta 2020 sklepčno odločili, da posebno občinsko priznanje Moja dežela lepa in gostoljubna, prejme PD Lisca Sevnica, saj je bilo prepoznano, da člani, posebej markacisti, s svojo prizadevnostjo, trdom in delom prispevamo k urejenosti in gostoljubnosti sevniške občine. Zato smo virtualno prejeli omenjeno priznanje pravzaprav vsi člani društva, ki že vrsto let skrbimo in urejamo številne planinske in pohodniške poti na območju občine Sevnica. V letu, ko smo bili spodbujeni k preživljanju časa v lokalnem okolju in aktivno v naravi, so se urejene poti pokazale kot še posebej dobrodošle, kot tudi vse bolj priljubljene (zlasti na Lisco) tudi med obiskovalci iz drugih krajev Slovenije. Tako prav naše planinske poti predstavljajo pomembno dodano

vrednost in širijo turistično ponudbo. Ob tem je bilo izkazano zavedanje, da je urejanje poti zahtevna in odgovorna naloga in da je v to delo vložena veliko prostega časa, energije, predanosti in dobre volje, kar nas vse markaciste veseli – opravljamo namreč delo za najširši krog ljudi, za vse, ki stopajo po planinskih poteh.

Doroteja Jazbec, načelnica markacijskega odseka PD Lisca Sevnica

Družinski izleti 2020

V letu 2020 smo kljub situaciji opravili kar nekaj lepih izletov. Večkrat smo obiskali Lisco in še kar nekaj bližnjih gričev, ko pa nam je bilo omogočeno, smo krenili tudi malo dlje. Aprila smo tradicionalno obiskali Lovrenc in si ogledali cvetoči Clusijev svišč. Maja smo obiskali stolp na Rudnici nad Podčetrtkom. Junija smo izvedli krožno turo po Golteh. Julija smo si privoščili oddih v Slatni. Z nadobudnimi planinci smo splezali na Malo Mojstrovko po južni poti. Opogumljeni z uspešno turo smo se odpravili še na Mangart po italijanski poti. Pod vrhom nas je ustavilo snežišče. Naši mladi planinci so se odlično izkazali predvsem pa se niso nič obremenjevali, ker nismo osvojili vrha. Tradicionalno smo se peš odpravili preko letalnice v Planico. Opravili smo 7 skupnih izletov.

Luka Žveglič

LUNARJI

Leto katero je bilo za vse nas kar precej neprijetno saj smo zaradi korona virusa bili kar precej okrnjeni se je hitro obrnilo in spet je čas, da malo pobrsamo kaj vse smo postorili.

Lani nismo bili toliko aktivni, hodili smo ko ni bilo ovire zaradi karantene, na Lisco, malo po okolici Sevnice.

Kar je dopuščal čas, smo se udeležili raznih delovnih akcij, taborov, izletov.

V prihajajočem letu želim vsem pohodnikom veliko lepih trenutkov in varnih korakov.

Marjana Cizl

LUNAŠI

Zopet je eno leto za nami. To leto je bilo zelo posebno. Kolikor so nam razmere glede omejitve korone dopuščale, smo izkoristili in se okrog polne lune zbrali, ter naredili pohod. V času omejitve pa smo se rekreirali vsak zase, po svojih zmožnostih.

V upanju, da bo letošnje leto boljše, želimo vsem pohodnikom in ljubiteljem narave veliko užitkov in varnih korakov.

Martina Jamšek

MLADINSKI TABOR SLATNA 2020

SOBOTA 1. 8.

Ob 7. uri smo se z osebnimi avtomobili odpravili iz Sevnice. Odločili smo se, da jo že prvi dan mahne na turo in sicer na Špik. Vrha nismo dočakali, saj se je pripravljalo na nevihto zato smo bili primorani obrniti. Pa drugič.

NEDELJA 2. 8.

Zaradi rahlo slabšega vremena- dan brez ture, a nam ni bilo dolgčas. Obnovili smo znanje plezanja in spuščanja ob vrvi. Popoldan se je nekoliko zjasnilo, zato smo se odpeljali do Gozda Martuljka, od koder smo jo mahnilo proti Martuljskim slapovom. Prijetno utrujeni po BBQ večerji smo se odpravili spat.

PONEDELJEK 3. 8.

Zaradi zelo lepe napovedi smo se odločili za daljšo turo. Zbudili smo se že ob 4h ter se odpeljali proti dolini Vrata, kjer smo parkirali avto. Štartali smo že nekoliko pred peto uro. V 4h smo dosegli vrh Bovškega Gamsovca, na vrhu je bil lep razgled na okoliške vrhove, le proti Stenarju se je nekoliko vila megla, zato smo rajši nadaljevali pot do Pogačnikovega doma na Kriških podih. Odločitev se je izkazala za pravo, saj smo ob poti (zelo od blizu) srečali mogočne kozorože. Res veličastne živali. Na koči smo se okrepčali s hrano in pijačo ter se nekoliko zadržali. Pot smo nadaljevali šele okrog 15h. In sicer na Križ mimo čudovitega zgornjega Kriškega jezera. Kakšni razgledi! Križ smo osvojili okrog 17h popoldan. Malo nas je lovila tema, ki nas je ob 20h tudi ujela. Sestopili smo mimo bivaka pod Dolkovo špico nazaj v Vrata. K sreči je bil Aljažev dom v Vratih še odprt, da smo se lahko okrepčali.

Ja, dolga, ampak prečudovita tura. Nepozabni spomini.

TOREK 4. 8.

Po dolgi sredini turi je sledil četrtkov počitek. Zjutraj smo potegnili spanec do dopoldanskih uri, saj smo ga res potrebovali. Zbudili smo se za kosilo, katerega so

pripravili fantje. Preostanek dneva smo se učili o prvi pomoči in orientaciji v gorah s pomočjo karte. Tako smo tudi načrtovali naš naslednji podvig. Za petek smo imeli namreč v planu prvo t. i. brezpotje.

SREDA 5. 8.

Čas za drugo »pravo« turo. Sklenili smo, da obiščemo Bivak II. Na Jezerih, ki se nahaja na zelo razgledni točki v naših Julijcih s čudovitim pogledom na Triglav, Rjavino in Vrbanove špice. Pot do bivaka se vije iz Vrat po brezpotju in sicer najprej po strugi gorske reke, potem pa ob melišču, po katerem se je bilo užitek kasneje spustiti. Bivak je primeren za prenočitev cca 10 ljudi in je bil ob našem prihodu poln. Ker so bili naši fantje hitrejši so jo mahnili naprej, pogledat proti Velikim Oltarjem kakšno je stanje. Medtem smo punce čakale pri bivaku in uživale v razgledih. Vrnili smo se pozno popoldan, prijetno utrujeni.

ČETRTEK 6. 8.

Dan za počitek, a le za nekatere. Ker imajo fantje pač preveč energije, so se v popoldanskih urah odločili za hitri skok na Prisojnik. Zapeljali so se do vrha prelaza Vršič, kjer so parkirali in jo po Grebenski poti mahnili na vrh. Dosegli so ga v pičlih 2h. Sestopili so po Slovenski poti, ki velja tudi za najlažji pristop na Prisank. Vrnili so se ravno prav za večerjo. Ker nas je naslednji dan čakala še ena tura, smo se hitro odpravili spat.

PETEK 7. 8.

DAN D. Čas za težko pričakovano turo, ki smo jo planirali kar nekaj let – Škrlatico, slovensko Kraljico. Druga najvišja gora v Sloveniji velja za eno težjih v naših gorah. Razdelili smo se. 4 planinci so se odpravili na Triglavsko sedmer jezera, najbolj pogumni pa smo se odpravili na 6h vzpon na Škrlatico. Po treh urah hoje smo dosegli bivak. Pot smo poznali, saj smo po tej poti dva dni nazaj sestopali s Križa. Spremljala nas je megla, na žalost tudi v drugem delu poti in pa tudi na vrhu. Pot je zahtevna z veliko plezanja po zajlah in klinih ter dosti izpostavljena in krušljiva. Uspešno smo jo premagali in ob 13h dosegli vrh. Sledilo je slikanje pred vsem znanim postavljenim križem na vrhu in malica.

Še poročilo s krajše ture (Sedmera jezera):

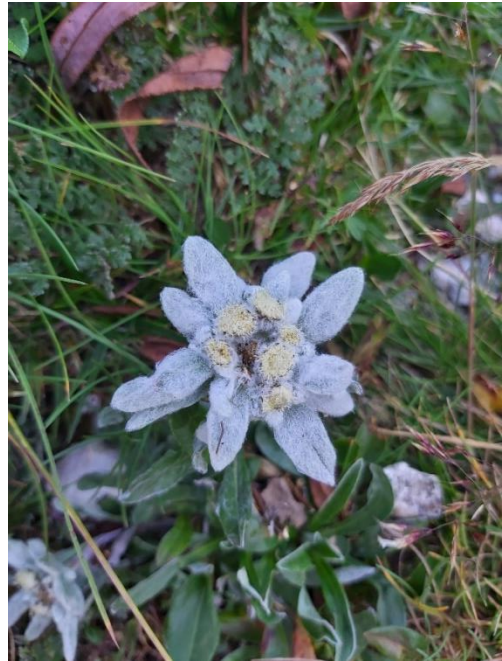
Del ekipe se je odločil za lažjo turo. Mahnili smo jo na sedmera jezera. Pot smo začeli pri planini Blato. Prvi postanek smo imeli pri Planini Jezero, kjer smo se okrepčali in pripravili na klance, ki so naš še čakali do Dednega polja. Markirana pot je bila čudovita in bogata z različnimi rožami, katere so veselo opráševale čebele. Med potjo so nas pozdravljale krave. Drugi daljši postanek smo naredili ob slavnostnem jezeru Ledvička ali Veliko jezero. Res je imenitno! Presenetilo nas je tudi koliko planik raste v bližini njega. Med potjo smo si vzeli dovolj časa, da smo uživali v lepoti narave. Bilo je že pozno popoldne, zato smo se odločili, da se hitro

vrnemo v dolino, preden nas ulovi mrak. Triglavska sedmera jezera so nekaj posebnega, moral bi jih obiskati vsak, ki rad hodi v hribe.

SOBOTA 8. 8.

Čas za odhod domov. Polni lepih vtisov smo se po pospravljanju kočice odpravili proti Sevnici. Komaj čakamo naslednje leto. Še veliko je gora, ki jih nismo obiskali.

Cici tabor 2020 – poročilo

Najprej velik aplavz in še večji HVALA Jožetu in Mojču, ki sta kljub korona virusu načrtovala in tudi izvedla sedemdnevno bivanje sredi gozda na svežem zraku, kjer smo lahko brez mask planinarili, se igrali in družili. Kar nekaj dvomov se nam je porajalo, ali nam bo res uspelo. A kjer je volja res močna, se zgodi tudi Cici tabor.

Tako smo od 25. 7. do 1. 8. znova postavili šotore v Slatni, razporedili dežurne, si vsak dan naredili rukzak in zavezali gozdarje ter opravili 6 tur mlajši in 6 tur starejši člani tabora.

Mlajši: od 4 do 12 let (1,5 – 2,5 uri hoda v eno smer):

26. 7. 2020: Planica (940m) – Tamar (1108m)

27. 7. 2020: Krma (944m) – Zgornja Krma (1620m) in kopanje v jezeru Jasna

28. 7. 2020: Poljana (Završnica 640m) – Valvazorjev dom pod Stolom (1181m) in kopanje v jezeru Jasna

29. 7. 2020: Dom na Tromeji (1145m) – Tromeja (1508m) in kopanje v jezeru Jasna

30. 7. 2020: Kranjska Gora (810m) – Vitranc (1555m) in sankanje v dolino

31. 7. 2020: Belopeška jezera: krožna pot ob poslušanju koncerta Glasba brez meja in kopanje v jezeru Jasna

Starejša skupina, sestavljena iz družin nekdanjih cicibanov, ki so dolga leta izpopolnjevali svoje planinsko znanje in telesno pripravljenost v mlajši skupini, zdaj so pa že študenti, ki se še vedno radi udeležijo 'Cicitabora', pa je imela vsakodnevni pohod v trajanju 3-5 ur v eno smer, z višinskimi razlikami od 900 do 1400 m.

Imeli smo lepo poletno vreme in vsak dan smo opravili zanimivo planinsko turo in sicer na: Veliki Tamar iz Slatne do kočice v Tamarju, Veliki Pršivec (2056m), Ptičji vrh (1550m), Črna prst (1844m) ter iz Planice na Cipernik (1745m) in čez Vitranc, z obveznim postankom v pravljичni Mojčini koči, do jezera Jasna. En dan smo pa imeli čudovito in prijetno druženje in skupni pohod z mlajšo skupino na Tromejo (1508).

In ker je to leto izjemno, so se nam prigidile naslednje **posebnosti**: samo 8 otrok, od tega je najmlajša Lili imela komaj 8 mesecev. Tako smo oz. so 2 otroci v mlajši skupini zelo pogrešali starejše otroke, kajti odraščanje in življenje nasploh poteka tako, da slediš starejšim in marsikaj narediš samo zato, da boš čimbolj podoben njim. Tako je bila mlajši skupini najljubša tura na Tromejo, kamor smo šli vsi skupaj. Dežurna sta bila včasih samo dva udeleženca, tako da je zaživela pomoč oz. timsko delo. Jezero Jasna še nikoli ni bilo tako mrzlo kot letos, zato so nekateri ohladitev poiskali v jezeru Kreda. Na Tromeji smo nabrali lisičk, da je kuharico Maričko ob misli na čiščenje skoraj kap. Ampak timsko delo je obrodilo sadove in ekipa štirih moških je pod taktirko Maričke delo opravila smeje. Posebnost je bilo merjenje telesne temperature, kar sta prevzela Mojca in Tone. In razkuževanje kljuk, WC-jev, tušev - nova dejavnost za dežurne! Pa še turnir v badmintonu se je skoraj zgodil ... Tudi kolesa so nam krajšala čas: Jože se je povzpел na Vršič, Jakob na Predel, Jelka, Drago in vnuki Uroš, Aljaž in Tomaž na sladoleđ v Kranjsko Goro, Ažbe pa je užival v vrtenju pedalov okrog doma v Slatni. Jože nas je pogostil s šampanjcem za svojega abrahama. Mlajša skupina si je privoščila poletno sankanje z Vitranca. Tarok je bil najljubša igra in uspešno so ga igrali naši najmlajši ter bili pravi tekmeci starejšim. Obiskovalci so bili različni: Tine in Metka, Blaž in Matej s kolesom iz Sevnice, Meta s psičko Bruno, kučka Žuža in Floki ...

Najlepši pa je bil zaključek, kjer smo ob ognju začeli vsi skupaj s pesmimi, ki smo jih prepevali kar do štirih zjutraj. Malce smo si pomagali s sodobno tehnologijo, ampak to se nam šteje v velik plus. Tako je nastala tudi priredba: »Pojdi z menoj gor v Slatno, bova lepa, bova fit, ti boš dobla močne noge, jaz pa malo manjšo r...«.

V petek so trije delavci popravljali streho ...

V septembru pa smo na Lisci obujali spomine in uživali v pikniku na prostem. Potem pa je nastopil drugi val korone....

Poročilo sta pripravili:

Jelka Slukan in Mojca Pinterič Krajnc 3